

Mur de chaleur. La rentrée de la capsule dans l'atmosphère provoque un échauffement de 1400°C qui fait passer du rouge au blanc les parois protectrices. A ce moment critique, le pilote pèse une tonne.

Hittemuur. Het weerkeren van de capsule in de atmosfeer brengt een verhitting van 1.400°C teweeg waarbij de buitenwanden eerst rood dan wit gloeien. Op dat kritieke ogenblik weegt de piloot 1 ton.

Soudain, la radio du bord fonctionna, le tirant de sa rêverie; il fallait atterrir! La grande et périlleuse manœuvre du retour dans le monde des hommes allait commencer. Les rétro-fusées de la capsule entrèrent en action et aussitôt, l'engin tombant de son orbite, entreprit sa descente en décrivant des ellipses de plus en plus proches de la Terre.

Au contact des premières couches atmosphériques, la paroi extérieure de l'engin s'échauffait rapidement. En quelques secondes, la capsule se transforma extérieurement en un bolide de flammes rougeoyantes, alors que la température intérieure se maintenait à 20°C.

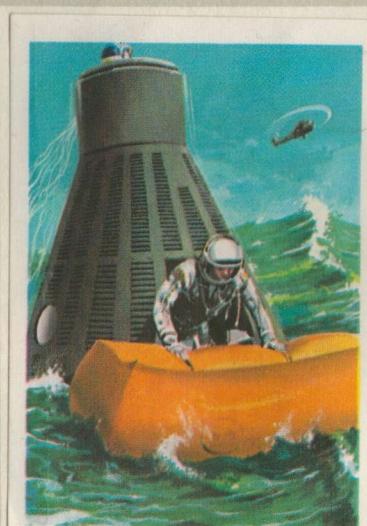
Successivement, les parachutes s'ouvrirent et freinèrent la vitesse de chute. La pesanteur se rétablit et comme au départ, une formidable force de gravitation pesa sur l'astronaute, le rivant à son fauteuil.

Bientôt, l'altimètre marqua 10.000 mètres, neuf mille, huit, sept,... En bas, apparurent des campagnes dorées, d'immenses plaines verdoyantes, des rivières dont l'eau scintillait comme de l'argent en fusion sous le soleil couchant. Au loin, à la limite des terres, l'océan s'étalait comme un grand miroir bleuté, tout frangé d'écume.

Une joie indicible envahit le pilote, déferla en lui tel un raz-de-marée et il se mit à chanter. Il avait réussi!

Cinq heures après l'avoir quittée, le vaisseau retrouva la Terre. Comme il sortait de la capsule, le pilote vit la première étoile apparaître à l'horizon. Vénus!

Elle clignotait et semblait lui faire signe. Il leva la main, ébaucha machinalement un salut et déjà prêt sans doute pour d'autres départs, il murmura: "un jour, peut-être!"

Capsule en mer. Le parachutiste n'a pu empêcher que la capsule prenne un bain de mer complet avant d'émerger comme une balle. A présent, l'astronaute n'a plus qu'à attendre l'hélicoptère.

Capsule in zee. De valscherminrichting kan toch niet beletten dat de capsule eerst even in zee duikt eer ze als een boei bovenkomt. De ruimtevaarder moet dan maar op de helikopter wachten.

Dernier effort. Au terme de ses révolutions autour de la Terre, la capsule spatiale flotte dans l'océan, tandis que l'on hisse à bord de l'hélicoptère l'heureux astronaute après mission accomplie.

Laatste inspanning. Na haar wentelingen om de aarde komt de capsule in zee terecht. Gelukkig om zijn volbrachte zending wordt de ruimtevaarder aan boord gehesen van een helikopter.

Plots rukte de boordradio hem uit zijn dromen; hij moest gaan landen. Het groot gevarenlijk avontuur van zijn terugkeer tot de mensenwereld ging beginnen.

De retro-raketten traden in actie en dadelijk verliet de capsule haar wentelbaan en begon haar terugweg terwijl ze haar kringen dichter en dichter bij de aarde ging beschrijven.

Toen ze de buitenlagen van de dampkring bereikte liep de buitenwand van het tuig gauw warm. Op enkele seconden tijd zag de capsule er uitwendig uit als een rood-gloeiende vuurkogel, terwijl de temperatuur binninnen onveranderlijk 20°C bleef. De parachutes werden opeenvolgens geopend en remden de snelheid van de val. De zwaartekracht deed zich weer voelen en zoals voorheen drukte op de ruimtevaarder een geweldige aantrekkingskracht, die hem vastschroefde aan zijn zetel.

Spoedig daalde de hoogtemeter op 10.000 meter, negen duizend, acht, zeven... Beneden werden weer blonde akkers zichtbaar, wijde groene weiden, rivieren die schitterden als zilver in de avondzon. Voorbij de grens van het vasteland spreidde zich de oceaan als een blauwachtige spiegel met witte schuimrand.

Een onzegelijke vreugde voer over de piloot als een springvloed en hij begon te zingen. Het was gelukt!

Het ruimteschip kwam op de aarde weder vijf uren nadat het haar verliet. Toen hij uit de capsule klauterde zag de piloot de eerste ster aan de hemel verschijnen: Venus! Zij pijnkelde vriendelijk en scheen hem wel teken te doen. Hij richtte onwillekeurig de hand op ten teken van groet en wellicht reeds tot andere reizen bereid fluisterde hij: "eens, misschien!"

Les trois orbites. Une nuit pour Glenn ne durait qu'une petite heure et s'il ne voyait pas la Terre comme sur cette image, du moins pouvait-il embrasser du regard la Floride entière.

Driedubbele kringloop. De nacht duurde voor Glenn slechts een uurtje. Hij zag wel niet de Aarde zoals op dit beeld, maar toch omvatte zijn blik gans Florida.

à l'assaut des étoiles !
stormloop naar de sterren !

JACQUES

toont u DE RUIMTEVAART
présente L'ASTRONAUTIQUE